

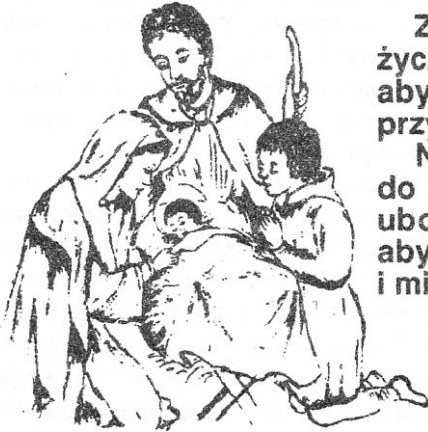
DOMOWY KOŚCIÓŁ

Miesięcznik Rzym.-Kat. Parafii św. Maksymiliana w Częstochowie

Rok 3

Grudzień 1992 r.

Nr 7 (20)

Z Okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy Wam - Bracia i Siostry, abyście otworzyli swoje serca dla przychodzącego na świat Zbawiciela.

Niech Jezus Chrystus uzdolni Was do rozpoznawania Jego oblicza w ubogich, chorych i bezdomnych, abyście mogli nieść światu Jego pokój i miłość.

Duszpasterze:

Ks. Stanisław Jasionek

Ks. Henryk Rabenda

Ks. Mieczysław Wach

Ks. Władysław Badura

Drodzy Bracia i Siostry!

W nadchodzących dniach bez wątpienia usłyszymy powtarzającą się wielokrotnie Bożą obietnicę pokoju dla tych, w których Bóg ma upodobanie. Usłyszymy ją w kolędach! Bóg obiecał nam pokój. Jak jednak możemy go otrzymać? Problem polega na tym, że często nie przyjmujemy Jego daru tak wspaniałomyślnie, jak On nam go udziela. Bóg pragnie obdarzyć nas pokojem, my jednak - aby przyjąć ten dar - musimy zaprzęgnąć otworzyć przed Nim swoje życie.

Jeśli chcemy doświadczyć w naszym życiu Bożego pokoju, przypatrzmy się naszej codzienności, naszemu odnoszeniu się do innych i odpowiedzmy sobie na dwa pytania:

- Co stoi na przeszkodzie przyjęcie przede mnie Bożego pokoju?
- Czy rzeczywiście pragnę pokoju, który pochodzi od Boga?

Z całą pewnością urazy, które żyjemy w sercu, gniew, lęki, bunt - oddalają nas od Boga

oraz od braci i sióstr. Nasz egoizm sprawia, że zajęci wyłącznie sobą i swoimi sprawami - nie zwracamy się do Boga w codziennej modlitwie, nie oczekujemy, że Bóg może rzeczywiście wejść w nasze życie. Czyni to nasze serca obojętne. Aby otrzymać pokój, musimy pełniej otworzyć się na Jezusa. Oznacza to uświadomienie sobie własnych grzechów, odwrócenie się od nich i zaproszenie Jezusa do swego życia. Przekonamy się, że Jezus przynosi życie i miłość tym wszystkim, którzy trwają w jedności z Nim.

W czasie obecnego Adwentu i Bożego Narodzenia raz jeszcze zaprosimy Jezusa do naszego życia. Niech światło Ducha Świętego pomoże nam ujrzeć mroki grzechu, pozwoli zobaczyć Jezusa i objawi to, co Ojciec dla nas przygotował. Ufajmy, że zwracając się do Jezusa i przyjmując Go do swego życia, poznamy pokój, który daje nam Bóg.

Ks. Proboszcz

OCZEKUJEMY NA NARODZENIE PANA JEZUSA

Ciekawe jest nasze życie: dużo jest w nim niespodzianek i oczekiwań. W domu oczekujemy na dobre jedzenie i nowe ubranie, na przyście rodziców z pracy i odwiedziny kolegów. W szkole oczekujemy na nauczycieli, którzy swoimi wiadomościami ubogacą nas. W różnych porach roku raz czekamy na słońce, innym razem na śnieg, czy deszcz.

Może oczekiwać na kogoś, lub na coś jeden człowiek, jedna rodzina, grupa ludzi, a nawet wszyscy mieszkańcy państwa. Cała Polska oczekiwała cztery razy na przyjazd Ojca Świętego.

Każde oczekiwanie połączone jest z tęsknotą i nadzieją. Tęsknimy za ludźmi, których kochamy. Żyjemy nadzieją, gdy wiemy, że od tych ludzi coś otrzymamy. Tak jest z każdorazowym przyjazdem Ojca św., który bardzo nas kocha i swoimi katechezami pomaga nam być przyjaciółmi Pana Jezusa.

Kończy się okres, który nazywamy Adwentem. Ludzie przeżywają różne Adwenty. Najdłuższy rozpoczął się po zerwaniu przyjaźni pierwszych ludzi z Panem Bogiem. Po tym grzechu nieposłuszeństwa Pan Bóg obiecuje, że pośle na ziemię Zbawiciela, który pokona szatana. Izraelici będą czekali na Pana Jezusa 1800 lat. Rodzina Pana Jezusa - Kościół, do którego należymy bierze udział w Adwencie prawie dwutysięczny raz.

Adwent oznacza przyście. W szczegól-

ny sposób oczekujemy na przyście Pana Jezusa cztery tygodnie przed corocznym Bożym Narodzeniem. Każdego roku Pan Jezus przychodzi, by spełnić nasze oczekiwanie i zaspokoić naszą tęsknotę. Przychodzenie Pana Jezusa przypomina o miłości do nas i o tym, co robi Jezus dla ludzi, aby ich zbawić.

O tęsknocie za Panem Jezusem mówi fioletowy kolor ornatu, w którym ksiądz odprawia Mszę św. Tęsknotę wypowiadają pieśni śpiewane w Adwencie: "Spuście nam na ziemskie niwy - Zbawcę z niebios obłoki..."

Specjalny adwentowy wieniec z czterema świecami przypomina o tym czasie oczekiwania. Chodzimy z lampionami na oraty - Mszę św. odprawianą rano, lub wieczorem, by z Matką Bożą przygotować się na przyście Pana Jezusa. Niektórzy na początku Adwentu rysują zieloną choinkę, którą ozdabiają dla Pana Jezusa dobrymi uczynkami. Gorliwą modlitwę przypominają na niej narysowane świeczki, udział w oratach - gwiazdka, pomoc rodzicom - choinkowa bombka, posłuszeństwo - jabłko, dobry stopień - cukierek. Inne dzieci dobre uczynki dla Pana Jezusa zamieniają na żdźbła siana, które zanoszą w wigilię do kościoła, by podczas powitania żłóbka złożyć siano dobrych uczynków Panu Jezusowi. W Adwencie bierzemy udział w rekolekcjach, podczas których chcemy się nawracać przy pomocy słów Pana Jezusa.

Panie Jezusie tęsknimy za Tobą. Chcemy w tym czasie dobrze przygotować się na Twoje narodzenie. Chcemy, by tak, jak mówi poeta: Twoje narodzenie nie tylko miało miejsce w Betlejem, lecz byś się w nas narodził!

Ks. Antoni Długosz

DUSZPASTERZ ODPOWIADA

Razem z mężem zastanawiam się, co robić - nasz 17 letni syn przestał chodzić do kościoła. Początkowo syn chodził w niedzielę na Mszę świętą. Ale ostatnio znalazł sobie kolegów, wśród których żaden chyba nie wierzy w Boga, a przynajmniej nie chodzi do kościoła. Nie mamy żadnego wpływu na naszego syna, on nie chce nas słuchać... ani groźbą, ani prośbą nic nie możemy na to poradzić.

*Stroskani Rodzice
ul. Bacewicz*

Rozumiem Państwa zaniepokojenie i troskę o religijne wychowanie syna. Nie przedstawię żadnej prostej recepty na zmianę zaistniałej sytuacji. Pragnę się jednak podzielić z Państwem kilkoma uwagami, które mogą okazać się pomocne. Chłopcy, a czasem i dziewczęta, kiedy wchodzą w życie dorosłe, przeżywają często okres buntu przeciw temu, co kształtowało ich w dzieciństwie, co wynieśli z domu, czy szkoły. Wynika to z pragnienia, by zacząć samodzielnie układać swoje życie. I tym proszę się zbytnio nie niepokoić, to jest naturalne w postawach wielu młodych, ale równie naturalne jest to, że jest to stan przejściowy. Z pewnością jednak ważne jest, żeby pomóc dojrzewającemu synowi przeżyć ten okres tak, by nie pozostawił on w jego życiu trwałej negacji religii, czy praktyk religijnych. Sądzę, że powinno się raczej unikać ostrych, zdecydowanych nakazów, czy zakazów. Mogą one wywołać jeszcze większy sprzeciw. Najważniejsze wydaje się świadectwo religijnego życia rodziców. W dzisiejszych czasach, zwłaszcza młodzież niechętnie słucha słownych pouczeń, woli raczej przyjąć świadectwo konkretnego życia. Nawet jeśli młodzież słucha pouczeń, to zazwyczaj dlatego, że widzi, iż życie pou-

czającego jest zgodne z tym, co głosi. Stare przysłowie mówi: "Słowa uczą, przykłady pociągają". Warto chyba skorzystać z mądrości tego przysłowia. Jeżeli syn będzie widział świadectwo wiary rodziców, to po przejściu okresu buntu, nie pozostanie to bez echa.

Częstym powodem protestu, odchodzenia od Kościoła bywa dysproporcja między wiedzą z dziedzin ogólnych, a świadomością religijną. Młody człowiek pogłębiający swoją wiedzę w wielu zakresach, w sprawach religii poprzestaje na wiadomościach zdobytych na katechezie dla dzieci. Konsekwencją tego może być postrzeganie wiary jako propozycji skierowanej do ludzi naiwnych. Dlatego wydaje się, że byłoby stosowne, gdyby Państwo szczególnie dbali o takie pogłębianie własnej wiedzy religijnej, żeby mieć możliwość pomóc synowi w przejściu od wiary dzieciństwa do wiary dojrzałej. Żeby nawiązać z nim spokojną, rzeczową rozmowę. Taką rozmowę, w której można by ukazać, że orędzie ewangeliczne nie jest przebrzmiałym apelem do ludzi poprzednich stuleci. Byłoby dobrze, gdyby syn mógł dostrzec, że wiara, codzienna modlitwa, uczęszczanie do kościoła nie są dla Państwa czymś, co wynika tylko z przywiązania do tradycji, ale jest centrum całego Waszego życia.

Nie można też zapominać o poleceniu drogi życiowej syna Bogu w modlitwie. Wierzę, że problem, jaki Państwo przeżywają okaże się przejściowy i syn odnajdzie się na nowo we wspólnocie Kościoła. Raz jeszcze proszę, z wyrozumiałością i cierpliwością patrzcie na zagubienie syna, okazujcie mu wiele miłości i bądźcie dla niego apostołami poprzez przykład własnego życia.

Szczęść Boże!

Ks. Proboszcz

KOLEDA W ROKU PAŃSKIM 1993

- 29 XII od godz. 15.00 - ul. Witosa 8 i Kosmowskiej 4
- 30 XII * 15.00 - ul. Kosmowskiej 3
i Roweckiego "Grotta" 12
- 31 XII * 10.00 - ul. Kosmowskiej 6
- 2 I * 10.00 - ul. Witosa 5, Fieldorfa "Nila" 1 i 7
- 4 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 8 (m. 1-150)
- 5 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 8 (m. 151-202)
i Andersa
- 6 I * 15.00 - ul. Sosabowskiego 13, 15, 17
- 7 I * 15.00 - ul. Witosa (m. 1-150)
- 8 I * 15.00 - ul. Witosa (m. 151-242)
i Fieldorfa "Nila" 3 i 9
- 9 I * 10.00 - ul. Witosa 3 i Sosabowskiego 3
- 11 I * 15.00 - ul. Sosabowskiego 1 i 5
- 12 I * 15.00 - ul. Witosa 2 i 4 (m. 1-50)
- 13 I * 15.00 - ul. Witosa 4 (m. 51-95)
i Sosabowskiego 9
- 14 I * 15.00 - ul. Sosabowskiego 7
i Kosmowskiej 7, 9, 11
- 15 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 15
- 16 I * 10.00 - ul. Starzyńskiego 17 i 19
- 18 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 7
- 19 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 4
- 20 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 1
- 21 I * 15.00 - ul. Starzyńskiego 2 i Fieldorfa
"Nila" 15 (m. 1-50)
- 22 I * 15.00 - ul. Fieldorfa "Nila" 17 i 15
(m. 51-95)
- 23 I * 10.00 - ul. Starzyńskiego 5 i 13
- 25 I * 15.00 - ul. Fieldorfa "Nila" 8, 10, 14
- 26 I * 15.00 - ul. Fieldorfa "Nila" 6 i Bacewicz 1
- 27 I * 15.00 - ul. Michałowskiego 34
i Bacewicz 11
- 28 I * 15.00 - ul. Michałowskiego 30
i Bacewicz 2
- 29 I * 15.00 - ul. Bacewicz 7, 9
i Fieldorfa "Nila" 13
- 30 I * 10.00 - ul. Bacewicz 3, 4, 6
- 1 II * 15.00 - ul. Fieldorfa "Nila" 5, 11
i Roweckiego "Grotta"
(pozostałe)

POWTÓRKI

PROGRAM REKOLEKCJI
ADWENTOWYCH 1993 R.
W PARAFII
ŚW. MAKSYMILIANA
W CZĘSTOCHOWIE
Rekolekcjonista
O. Andrzej Madej OMI

17 XII - CZWARTEK

- Godz. 17.00 Nauka dla dzieci
18.00 Nauka dla młodzieży
19.00 Msza św. z nauką ogólną

18 XII - PIĄTEK

- Godz. 8.00 Nauka dla dzieci
i spowiedź św.
9.00 Msza św. z nauką ogólną
15.00 Spowiedź św. dzieci
17.00 Nauka dla dzieci
17.30 Spowiedź św. młodzieży
18.00 Nauka dla młodzieży
19.00 Msza św. z nauką ogólną

19 XII - SOBOTA

- Godz. 8.00 Msza św. z nauką dla
dzieci
9.00 Msza św. z nauką ogólną
i spowiedź św.
15.00 Spowiedź św. dorosłych
18.40 Nieszpory
19.00 Msza św. z nauką ogólną

20 XII - NIEDZIELA

- Godz. 8.00 Msza św. z nauką dla pań
9.30 Msza św. z nauką dla młodzieży
11.00 Msza św. z nauką dla dzieci
starszych
12.00 Suma z nauką dla panów
15.00 Msza św. z nauką dla dzieci
młodszych
19.00 Msza św. z nauką kończącą
rekolekcje.

Do udziału w rekolekcjach serdecznie
zapraszają

DUSZPASTERZE